

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituanos «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$ 2,00

NR: 285 (50)

SÃO PAULO — BRASIL — 1954 M. GRUODZIO MĖN. — DEZEMBRO 11 D.

VII METAI

Mes ir Mūsų Ateitis.

Gyvename technikos pažangos amžių. Niekados pasaulio istorijoje žmogus nėra išvogęs tiek gamtos paslapčių kaip mūsų laikais. Smarkiai žengianti technikos pažanga žymiai palengvina žmogaus gyvenimą, bet kartu uždeda jam ir naujų pareigų. Šių dienų gyvenimas iš žmogaus reikalauja kaskart vis didesnio pažinimo mus apsupančio pasaulio, kad galėtume sėkmingai naudotis tais patogumais, kuriuos turime dėka technikos pažangos. Norėdami prisiderinti laiko reikalavimams, žmonės nuolat yra verčiami plėsti savo pažinimo akiratį, galvojimo būdą, papročius ir t. t.

Deja, didelė ir staigi technikos pažanga neigiamai atsiliepė dvasinės kultūros srityje. Civilizacijai nuolat kylant, dvasinės kultūros lygis nuolat smuko ir tebesmunka. Šitas pusiausvyros sutrikimas nevienam rimtai galvojančiam kelia didelės baimės dėl žmonijos ateities. Žmonijos ateities bus tokia, kokios bus būsimos kartos, o būsimos kartos bus tokios, koks bus jaunimas t. y. kaip jis bus paruoštas vyresniosios kartos. Visam pasauliui jaunimo auklėjimo reikalai paskutiniu metu liko visai apleisti arba tas auklėjimas yra kreipiamas į visišką bet kokios moralės sunaikinimą. Žmonės savo proto jėgas koncentruoja materialinėje pusėje, nebesirūpina lygia greta tobulinti savo dvasinį pasaulį, nėnori kvaršinti sau galvos dėl savo giminės, tautos bei žmonijos ateities. Niekados žmonijos istorijoje jaunoji karta nebuvo taip palikta savo valiai kaip šiandien. Ryšiai kurie nuolat veikė tarp vyresniosios ir jaunesniosios kartų, dabar jau beveik visiškai nutrūkę. Bendrai, «Naujasjame pasaulyje» (Amerikoje) oipatingai Brazilijoje, jaunimo auklėjimas yra tikrai apgailėtinoje padėtyje. Niekas čia neatnauja jaunosios kartos dvasiniams reikalams, charakterio bei moralės auklėjimui. Didžiosios šių laikų kultūrinio priemonės: teatras, spauda, kino, radio varo čia intensyvų griaujančią darbą. Šiomis civilizacijos priemonėmis šėtonas glėbiais sėja visokio pikto sėklą: materializmą, nihilizmą, dorovinį supavimą ir šimtus kitų redorybių. Pato karo žiaurumai yra aiškus paveikslas dvasinio ir dorovinio susmukimo. Žmonijos ateiti daug kas jau piešia juodais dažais: smarkiai išaugusi technikos pažanga, be moralinių varžtų, sunaikinsianti pačią žmoniją. Nekitaip ir bus, jei šiuo pražūtis keliu ir toliau bus einama. Deja, panašūs grasinimai nepasiekia šių dienų žmonių širdies, nė sąžinės - nurieda jie kaip vanduo nuo žasties plunksnų.

Lietuvių tauta Nepriklausomos Lietuvos laikotarpyje yra parodžiusi didelio lankstumo

prisitaikintų besikeičiančioms aplinkybėms. Šitas lankstumas ir čia privalėtų lietuvių dėmesį nukreipti susirūpinti mūsų ateitimi. Lietuviai neturėtų sektis k tataučių pavyzdžiu ir neapleisti jaunimo, ne paleisti jo veikti blogai įtakai, blogai aplinkai, draugams ir t. t.

(Pabaiga 3 pusl.)

Keno dabar eilė.

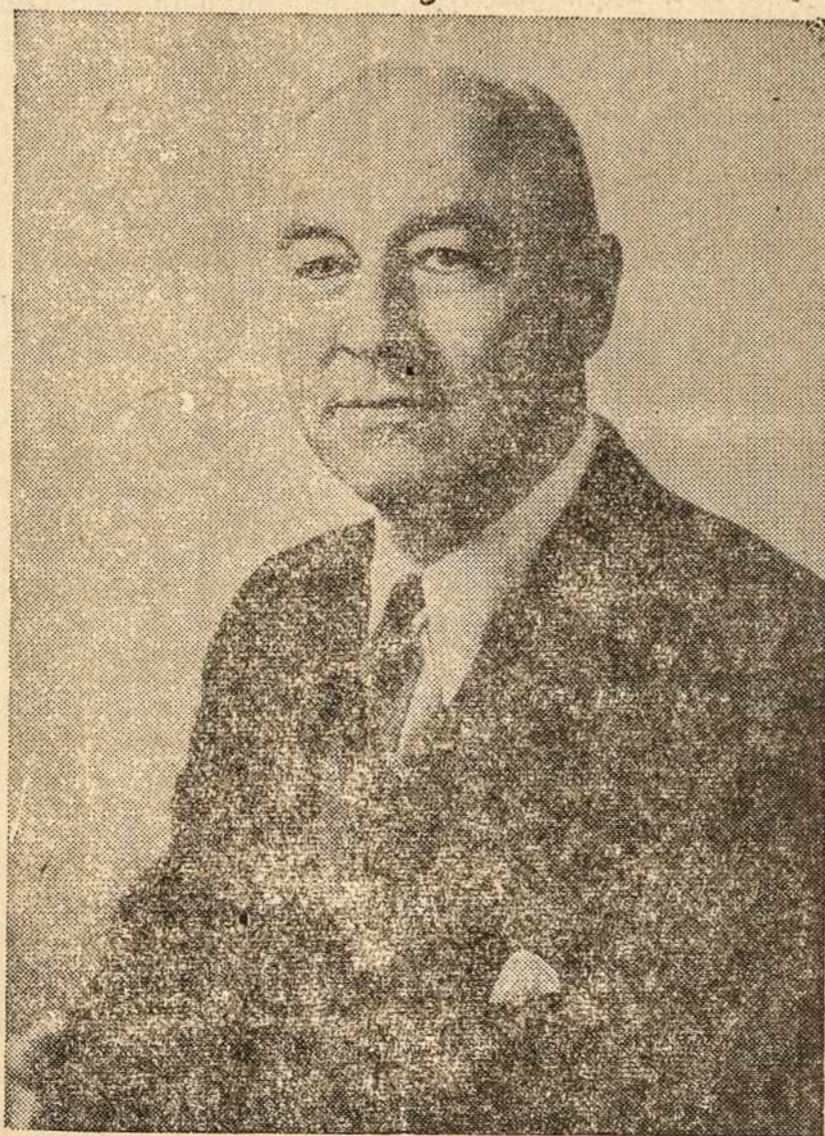
Laikas nuo laiko pasitaiko žinių užsienio spaudoje, kad Kremliaus radonųjų diktatorių tarpė nėra vienybės. Malenkovas nesutaria su Molotovu. Kaikurie politiniai stebėtojai sako kad gali pasikartoti Berijos istorija.

Popiežiaus sveikata gerėja.

Žiniomis iš Vatikano Popiežiaus sveikata gerėja. Gruodžio mėn. 8 d. Marijos metų užbaigimo proga, iš Vatikano rūmų, pro langą pasakė tikinčiųjų miniai trumpą kalbą ir suteikė palaiminimą.

Argentinoje

katalikų santykiai su vyriausybe vis dar nėra sutvarkyti. Gruodžio mėn. 8 d. Buenos

Amerikos finansų ministeris George M. Humphrey, dalyvavo neseniai pasibaigusioje Rio de Janeiro ekonominėje konferencijoje, vadovaudamas Amerikos delegacijai.

Aires miesto centre, katedros aikštėje buvo susirinkę didžiulės minios tikinčiųjų. Marijos metų užbaigimo proga. Iš kilmės vadovavo pats Buenos Aires kardinolas. Buvo numatyta procesija, bet vyriausybė neleido. Tik mažesni tikinčiųjų būriai eidami Buenos Aires gatvėmis giedojo religines giesmes.

Mc Carthy nutraukė ryšius su respublikonais.

Žymus Amerikos respublikonų partijos politikas senatorius Mc Carthy nutraukė ryšius su prez. Eisenhoweriu ir su partija už tai, kad prezidentas esąs per bailus ir per minkštas kovoje prieš komunizmą.

Amerikos vyriausybė patiks parlamentui patvirtinti ekonominės pagalbos projektą. Ta pagalba bus teikiama daugiausia Azijos tautoms, pirmoj eilėje Japonijai.

Komunistinė Kinija gsdina.

Nesenai Amerika ir nacionalistinė Kinija (Formozoje) pasirašė sutartį, sulig kurios Amerikos laivynas gins Formozos ir kitas aplinkines salas nuo komunistinės Kinijos atkavimo. Del šios sutarties komunistinės Kinijos vyriausybė labai susijaudino. Chu En - Lai, kinijos ministeris pirmininkas, 9 d. gruodžio per radio pasakė prieš Ameriką nukreiptą kalbą. Jis sakė, kad komunistinė Kinija netoleruos jokios svetimos valstybės jėgos, kuri trukdys jai išlaisvinti Formozą. Jei Amerika neatitrauks savo gincliuotą pajėgų, tai turi pasiimti ant savęs visas galimas išto kilti pasekmes.

Politiniai stebėtojai aiškina, kad ši kalba daugiau yra pagandinė. Komunistinė Kinija nedrįs kliudyti Amerikos laivymo.

Amerika per ONU daro spaudimus, kad kaip galint greičiau išlaisvinti trylika Kinijoje nuteistų lakūnų.

← Svečias žurnalistas K. Čibiras ir Lietuvos konsulas Al. Polišaitis, lietuvių tarpe, Lietuvos parodoje, Ibirapuera parke.

Deryboms vesti bus įgaliojtas Jungtinių Tautų Organizacijos generalinis sekretorius. Derybų sėkmingumu reikia labai abejoti, nes Pekine, Kinijos sostinėje radio pranešė, kad nežiūrint bet kokių Amerikos spaudimų, nebus išlaisvinti.

Nauja Maskvos nota.

Gruodžio mėn. 9 d. Rusijos radio ir spauda paskelbė Kremliaus naują notą, atsakymą į Vak. valstybių notą del šauktos Maskvoje 29 d. lapkričio mėn. konferencijos Europos problemoms spręsti. Maskvos konferencijos tikslas buvo sutrukdyti Paryžiaus ir Londono sutarčių patvirtinimą. Kremliaus susirinko tik satelitinių valstybių atstovai. Ši konferencija praktiškai jokios reikšmės neturėjo, nes jau senai visų valstybių anapus geležinės uždangos karinės jėgos yra Maskvos kampan duojamos.

Savo notoj Maskva apgailėstauja Vak. valstybių nedalyvavimą.

Toliau dėsto, kad Paryžiaus ir Londono sutartys yra priešingos prancūzų-rusų ir Potsdamo susitarimams, protestuoja prieš Vakarų Vokietijos apginklavimą. Minėtų sutarčių patvirtinimas sutrukdytų, anot rusų, Vokietijos, taikiomis priemonėmis suvienijimą.

Toliau sako, kad Vakarų valstybių «agresyviniai planai» prives prie apsiginklavimo lenktynių bei karo. Po šitokio Maskvos pareiškimo, vėl reikia laukti šaltojo karo susitiprinimo. Kartu buvo išblaškytos bet kokios galimybės susitarti pagrindiniais tarp tautinės politikos klausimais

Tamaliūnų ir Pocių šeimoms, mirus jų mylimai žmonai, motinai, uošvei, A.A. Antaninai Pocienei, nuoširdžiai užjaučiame.

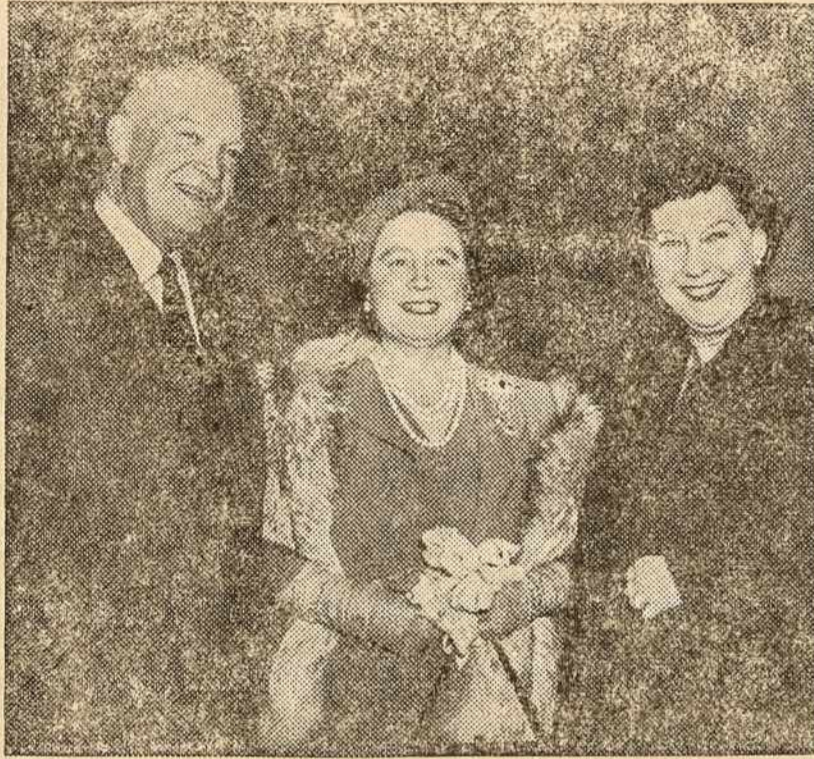
«Mūsų Lietuva»

Kaip Dabar Atrodo Lietuvoje

Kasdieninė buitį yra skurdi ir niuri, - sakė M. Bakanas, kalbėdamasis su E. bendradarbiu. - Visi atrodo susirūpinę ir nepatenkinti. Tam tikro linksmumo pastebima nebent dar tarp 16 - 19 metų jaunimo. Ir kas gali būti tokia būtis patenkintas? Ypač nepatenkinta darbininkija. Nors kolchozuose taip pat nepaprastai skurdi ir sunku, bet ten žmogus dar turi bent bulvių, o šiaip darbininkas, turėdamas išdirbti 8 valandas ir gyvendamas, gali sakyti, ant «bruko», grįžęs namo, dažnai net nežino, ką jis ras. Labai didelis trūkumas butų. Didelių kambarių visai neįmanoma gauti, už 2, 3 kambarius tenka mokėti iki 200-300 rb. Ir čia kiek lengviau nebent rusams aviatoriams, nes jie gauna butpinigius, šiaip rusai tarnautojai gyvena daugiausia valdiniuose butuose. Jiems padeda tokie pat rusai viršinkai, pvz. Kaune Lenino rajono vykdomojo komiteto pavaduotojas yra Donskois, taip pat rusas Poželos rajono vykdomojo komiteto pirm. pavaduotąs etc. Valdinės būstų kainos yra žymiai mažesnės už privačiai sutartąsias. Paprasčiausias darbo žmonių maistas bulvienė arba bulvės su kruopomis, kopūstai su bulvėmis, mėsos mato retkarčiais. Išskyrus tuos, kurie turi gerai apmokamus darbus, kiti yra priversti «kombinuoti» ir visokiais būdais užsidirbti sau reikalingą pragyvenimą, kad galėtų kaip nors išsiversti. Kiek viena diena reikia sukėti galvą, kaip ir iš ko teks išgyventi. Nekartą tenka ir rizikuoti, bet žmonės su laiku įpranta net į baime ir imi galvoti: «taip ir reikia, kitaip negalima». Vienu žodžiu, viengungiui, norint «padoriai» pavalgyti ir kasdien gauti su mesa, reikia per mėnesį iškur nors «susikalti» bent 900 rb., kai tuo tarpu paprastas sargas atlyginimo tegaua 260 rb., o vidutiniškas darbininko atlyginimas sukasi apie 450 rb. Gi visų reikmių kainos

yra nepaprastai aukštos. Todėl darbininkas ir jo šeima nuo bado ginasi išimtinai tik bulvėmis. Taip gyventi, kaip Vakaruose, reikėtų gal poros tūkstančių. Bet tokių Lietuvoje nedaug. Todėl netenkta stebėtis, kad ir mūsų tautiečiai, bėdos verčiami, stengiasi visokiais būdais išsiversti. Tuo metu, kai vieni «susikombinuoja» mažais kiekiais, kiti nusuk

jos kokybės negalima lyginti su Vakaruose gaunama duona. Duonos trūkumas susidaro tada, kai dėl kurių nors priežasčių jos negali pagaminti Kauno duonos kombinatas. Be to, trūksta puodų, samčių ir kt. užtat netrūksta rūkalų ir degtinės. Apskritai, rusai stengiasi iš Lietuvos daugiausia išvežti ne tik darbo jėgų, bet ir visus gaminius. Jei ką į Lietuvą atveža, tai paskiau atsima dešimteriopai. Atveža saulėgražos, aliejaus, arbūzų, Krymo vynu, bet ji

Anglijos karalienė Elzbieta (viduryje) tuosiuose kaimuose Vašingtone, pas prez. Eisenhower

tas prekes gabena tiesiog mašinomis, o elevatoriuje, geležinkeluose, laivininkystėje, buhalterijoje vis daugiausia rusai: mat, reikia mokėti prirašyti, pridėti ir visokius «nubyrėjimus» pateisinti... Paprastai, reikalui iškilus į viršų, už visą bėda suverčiama kokiam nors «kilbukui».

KO ŠIUO METU LABIAUSIAI TRŪKSTA, tai krautuvėse mėsos. Miltų prastesnės rūšies taip pat dažnokai trūksta, galima gauti tik brangesnių geresnės rūšies. Normaliai duonos netrūksta, bet

gerti gali nebent enkavedistai, direktoriai, aviatoriai, kurių leitenantas gauna pagal užmamą vietą per 2000 rb., ir kiti raudonieji tužai. Jiems, gaunant neblogas algas, Lietuvoje nėra bloga gyventi, tad jie gali ir išgerti Tokių, kurie gyvena gerai, palyginti ne tiek daug ir tai vis daugiausia rusai. Jie ne tik priigeria rusiško šampano ir «vodkos», bet privalgo viščiukų ir visokių kitokių lietuviškų gerybių. Į Lietuvą rusai dar ir dabar nepaprastai spraudžiasi, nes dar ir dabar, po

tiekos plėšimo metų, Lietuvoje visko dar tebėra daugiau, negu Raudoniejiems turčiams kasdieninis gyvenimas nėra liūdnas. Todėl jie neatrodo tokie piktai ir susirūpinę.

SKIRTUMAS TARP LIETUVIŲ IR OKUPANTŲ MATYTI IŠ APRANGOS. Negalima būtų sakyti, kad lietuviai vaikščioti apiplyšę. Senimas turi vieną kitą drabužį dar iš seniau išsilaukę, o ir jaunimas, ypač šventadieniais ar vakare, taip pat išsina tinkamiau apsitaisęs. Tačiau ten nėra taip, kai kad Vakaruose, kur

išėjusiojo iš darbo nepažinsi, ar jis darbininkas, ar tarnautojas. Lietuvoje lengvai atskirsi vienus nuo kitų. Ypač išsiskiria rusai. Rusės labai dažosi, lakuoja nagus ir tt. Jas išskiria ir mėgstami dėvėti apdarai: žiemos metu tipiškos rusų kepurės, paltai, botai. Kad ir pamažu, tačiau ir jos su laiku stengiasi prisitaikyti prie vyraujančios mados. Darbininkija prasčiau apsitausi.

Bolševikų propaganda skel

(Bus daugiau)

Kaip jie mus sušaudė

Pulk. J. Petraitis

(Tąsa)

Jo visas kūnas buvo raudonai juodas, panašus į kepamą maltinį - niekur nebuvo matyti sveikos vietelės, baisiai sutiņęs ir krauju pasruvęs. Po šešias valandas jį išlaikydavo už apyrankių pakartą. Jis labai stambus vyras sieksinio aukščio ir metrinio pločio. - todėl jam buvo labai sunku kaboti ant kablio. Geležiniai apyrankiai taip išsėdavo į jo rankas, kad jis parodydavo iš tardymų su baisiausiomis žaizdomis ant rankų. Jį nuolat tardydavo ir kankindavo. Jo iškentėtas kankinimas sunku aprašyti, reikėjo tik pamatyti jo baisią išvaizdą kad būtų galima turėti supratimą, kaip jis buvo kankinamas. Jį mušė, šaudė, kankino, reikalaudami išduoti savo draugus, su kuriais sykiu dirbęs prieš bolševikus, bet jis jų neišdavė. Vieną sykį jam pranešė, kad jo žmona ir mažą dukrelę esą suimtos ir taip pat bus kankinamos, jei jis nebasakysias teisybės apie save ir savo draugus. Jis jiems atsakė:

— Galit ką norit daryti su mano žmona, vaiku ir manim, daugiau jūs nieko iš manęs

nebeišgausite, nes aš jums pasakiau, ko norėjote.

— O, tai biauzybė žmogus, jis neturi jokios sąžinės, leidžia taip bauriai save kankinti ir teisybės nesako. - ste bėjosi jo budeliai, kankindami jį.

Birželio 13 d. šv. Antanas Kalinių patronas. Prieš auštant kapitonas J., grįžęs iš tardymo, prišoko prie mano lovos:

— Pulkininke, šiaipakt mane baisiai kankino, bet aš važiudamas pasimeldžiau prieš šv. Antano ir neišdaviau... Tik, pulkininke, aš vieną dalyką labai negerai padariau. Pasakyk man, kaip aš turėjau pasielgti? Jie mane mušė, mušė, reikalaudami, kad pasakyčiau jiems visą teisybę. Aš jiems teisinaus, jog jau visą teisybę esu pasakęs. Tada jie mane nukabino nuo kablio ir liepė parašyti tokį raštelį: «Jy! Aš prisipažinau ir visą teisybę jiems pasakiau». Po juo turėjau pasirašyti pavarde. Ką dabar jis pamanyęs gavęs tokį mano ranka parašytą raštelį, nors mano ranka labai drebėjo nuo apyrankių įveržimo, bet vis tik jis gali suprasti, kad tai mano rašyta... - beveik su ašaromis akyse

skundėsi man kapitonas.

— Mielas Staseli, per daug nesigrauk, - atsakiau jam. - Tu gi kitaip ir negalėjai pasielgti. Jei tu raštelio nebūtum rašęs, tada jiems aiškiai būtų parodęs, jog meluoji...

— Bet J. čiu tas raštelis bus kor nors netikėtai pakis tas, kad jis pamanytų, jog aš pats jam jį, pregai pasitaikius, pasiūčiau. Jie gi suras kokį nors būdą suvaidinti, kad atrodytų, jog jis jį tiesiog iš manęs gavęs. O jis, jį gavęs, gali dabar iš tikrųjų prisipažinti ir kitus išduoti.

— Nusiramink, Staseli, - sakau jam. - J-tys nebus toks kvailas, kad nesuprastų, jog tu jį rašei jų priverstas, jau iš vien nenormalaus tavo braižo jam bus aišku, kad čia kas nors netaip yra.

Pagaliau, kapitonas J. šiaip taip nusiramino ir atsigulė, bet nekoks bavo jo miegas, nes visi sąnariai skaudėjo.

Jonas G. taip pat labai žiauriai buvo kankinamas. Jo nugara, šlaunys ir kinkos baisiai sutinusios, tamsiai mėlynos, krauju pasruvusios, į maltinį panašios. Ant blauzdų bavo labai didelė: žaizlos nes buvo labai sudaužytos blauzdos ir rankų raumenys. Ant rankų apyrankiai buvo išpiovę tokias žaizdas, kad net atšokusi mėsa kabėjo. Jo labai storos rankos, todėl ji-

ems sunku buvę uždėti apyrankius. Jis labai stiprus vyras, kad «funkėmis» mušamas iš skausmo apyrankius nutraukęs, net enkavedistai išsigan dė šalin pašokę. Paskui uždėję jam kitus apyrankius, kniūpščia pasiguldę, vel mušę, kojomis mindžioję ir spardę. J. G-čių jo pažįstami lietuviai kankinę. Kapitoną J. rusai ir lietuviai, tie patys, kurie jį tardė. Tie du vyrai nepaprastai stipraus kūno ir dvasios. retas kas galėtų su jais susilyginti taip baisiai kankinamas, kad neprisipažintų ir kitų neišduotų. G. visos kankinimų porcijos dar nepatyrė, nes neseniai buvo suimtas. Jis buvo įsitikinęs, kad jį iki karo nespės suimti, todėl per daug jau drąsiai dirbo ir pateko. Kapitonas J. su nepažįstamu provokatorium susidūrė kuris pasakęs jam jo draugo slaptą žodį.

G. čius dar mums pasakėjo, kad jo draugas buvo kankinamas, su kuriuo saugume sykiu sėdėjo; jis taip pat buvo smarkiai maltinis paverstas ir abiejų rankų visi pirštai sulaužyti saugumo garažo tarpduryje, nes buvo garaže kankinamas. Kuriuos saugumo garaže kankindavo, tų kankinių gyvenimo valandos jau eidavo prie galo - dažniausiai jie savo teismo sprendimo nebespėdavo išgirsti su G-čiu

saugume sėdėjo ir pulk. Ša-rauskas, kuriam ausų būgneliui buvo sudaužyti.

Atėjęs į devyniasdešimt ketvirtąją kamerą, dar radau Z. ką iš Panevėžio, kuris po poros dienų buvo išvežtas. Jo taip smarkiai kankinti enkavedistams nepavyko, nes jis, būdamas pakartas, labai šaukė, paskui kuriam laikui buvo sąmonės nebetekęs. Enkavedistai turėjo nemaža darbo, kol jį atgaivino. Mat, negalima ankščiau tam tikro laiko leisti numirti, nes lavonai, anot jų, nekaltai. O Z. kas ast mininkas, todėl negalėjo tokių kankinimų pakelti. Paskui davė jam baltą maistą, kad sustiprėtų.

Jonas D. iš Tytuvėnų ir Vaclovas K. iš Kauno dar nebuvo kankinami, nes neseniai buvo suimti ir, matyti, dėl trūkumo kokios nors medžiagos, dar netardomi. Bet jų nusikalstamieji darbai bolševikų atžvilgiu taip pat labai baisūs, ir jiems dabar reikės išgerti nemažą kantrybės taure. Vaclovas tai stiprus vyras, bet Jonelis - vargu, ar iškentės, jis labai silpnos sveikatos.

(B. D.)

(Pabaiga iš 1 pusl.)

Kiekvienas jaunuolis turėtų priklausyti bet kuriai gerai kultūrinei organizacijai. Brazilioj kultūrinis jaunimas organizacijų, galima sakyti, kaip ir nėra. Įvairūs sporto klubai atneša jaunuolio dvasiai daugiau žalos kaip naudos.

Nuo pat S. Paulo lietuvių kolonijos įsikūrimo pradžios, iki šių dienų, per daug, palyginti, buvo kreipiama dėmesio į pradžios mokyklas o per mažai į tas mokyklas jau apleidusį jaunimą. Pradžios mokyklos amžiaus jaunuoliai dar nesucementuoja mokykloje ir gyvųjų žinių ir nesuformuoja pasaclėžiūros. Šitie dalykai priklauso vėlesniam amžiui. Jei pradžios mokykloje įgytas pažinimas toliau nekultivuojamas, jis išblėsta ir, laikui bėgant visai išdyla. Taip yra atsitikę su didžiuma kurie yra baigę mūsų pradžios mokyklas, jei jie neįsijungė ir bet kurį kultūrinį kolektyvą. Spaudoje labai dažnai ir visai teisingai nusiskundžiama, kad mūsų susirinkimuose, šventėse, bažnyčioj trūksta jaunimo. O jo trūksta dažniausia todėl, kad tėvai ir vyresnieji per mažai dėmesio kreipė į jaunimą.

Gaila tik, kad čia mes turime mažai pasišventusių žmonių, kurie savo laisvą laiką aukotų jaunesniųjų mokymui ir auklėjimui. Tai labai sunkus, nepelningas, reikalaujantis didelio pasišventimo, darbas. Turime keletą pasiaukojusių lietuvių kolonijai asmenų, ku-

rie savo laisvąjį laiką skiria daugiausia mažųjų auklėjimui. Tačiau vyresniam jaunimui maža turime sambūrių, kuriuose jaunimas galėtų vystyti savo dvasines vertybes bei gabumus. V. Zelinoj, pav. yra gerai suorganizuotas choras, bet jis negali į savo eiles įrikti tuos, kurie neturi balso ar jautrios ausies. Moksleivių «Ateitininkų» kuopelė skirama mokslus einančiam jaunimui.

Mokos rajone jau eilė metų kaip egzistuoja jaunimo s-ga «Vytis» arksčiau visą savo veikimą koncentravusi beveik išimtinai dainos meno ir vaidybos srityse. Likvidavus tos s-gos chorą - organizacijos veikimas sustojo. Tačiau paskutiniame s-gos susirinkime buvo nutarta veikimas atgaivinti. Tuo tikslu L. K. J. S-ga «Vytis» prašo visų lietuvių tėvų, kad jie paragintų savo sūnus ir dūkras stoti į naudingas jaunimo organizacijas o visus jaunuolius laiku įsijungti į kilnų kultūrinį darbą.

Dar turime ir antra jaunimo organizacija, Lietuvių Brazilio kultūrinio bendradarbiavimo s-ga. Tačiau apie jos veikimą, jau kuris laikas, nieko negirdėti. Be abejoj ir čia yra ne kita sloga kaip ir visose mūsų jaunimo organizacijose - trūksta jaunimo vadų ir veikėjų.

Čia esamų inteligentinių jėgų, atrodo, turėtų užtekti normaliems kultūriniais kolonijos reikalavimams, jeigu visi inteligentai bent dalį savo laisvo

laiko ir jėgų skirtų visuomeniniams reikalams. Ant vienos rankos pirštų suskaičiomų dartinųjų, pasiaukojusių mūsų kultūros reikalams, asmenų skaičiaus toli gražu neužtenka. Jeigu visi inteligentai bent dalį laisvo laiko skirtų jaunimo reikalams, mūsų kolonijos kultūrinis judėjimas galėtų stovėti žymiai geriau kaip dabar.

Jaunimo lavinimas ir auklėjimas turėtų būti mūsų visų pirma rūpestis, jeigu norime, kad mūsų kolonija ir ateityje sektų mūsų pėdomis. Jei neįsivaikstysime jaunimo veltui visos mūsų šiandieninės pastangos išlaikyti savo kultūrą, savus papročius. Šie dalykai pasibaigs su šia karta. Rytoj pjausim tai, ką pasisėsime šiandien.

Nori patogioj, gražioj vietoj, pamary — Praia Grande įsigyti žemės sklypą?

Neuzmirsk apsilankyti Suarão.

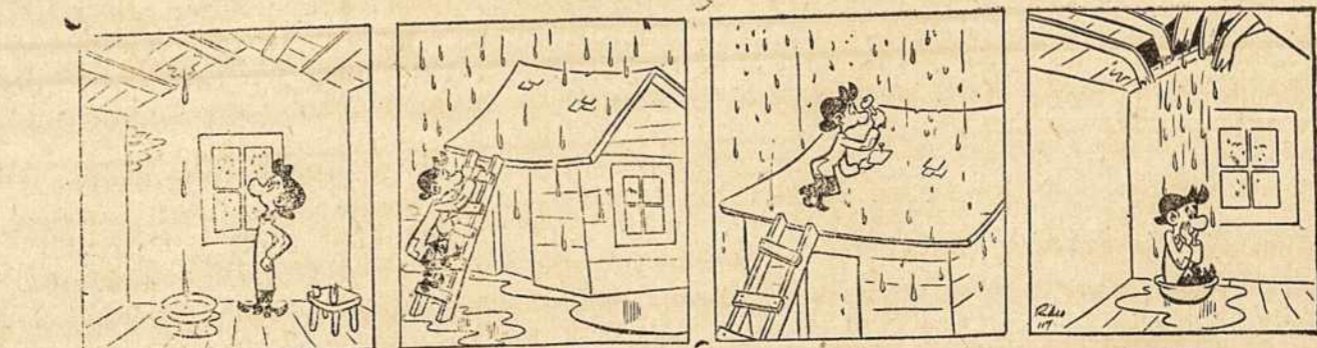
Ten yra elektra visose gatvėse įvestas vanduo. Yra viešbutis, restoranas bažnyčia, mokykla. O svarbiausia, kad prie visų šių pagerinimų kaina pusiau mažesnė, negu kitų šaliesančių sklypų.

Via Anchieta — nauja autoestrada eina skersai Vila Suarão. Taip pat yra ir geležinkelio stotis Daugiau informacijų «Mūsų Lietuvos redakcijoje»

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO J. L. GalinskAs Ltda.

BALDŲ SANDĖLĪ. AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Ivano «Rojus»

Ivano «Rojus»

Amerikos lietuviu pasididžiavimas

MINISTERIO B. K. BALUČIO SUKAKTUVĖMS ARTĖJANT

J. J. Bachunas

(Taša)

Nenoriu nutylėti nei vieno nuopelnų ir nei vieno patrioto darbų savo Tėvynei nedrįsčiau pamiršti. Tik kaip čia man keliais žodžiais tuos vardus ir darbus suminėti, jei tam storos knygos surašyti neužtektų? Todėl sustosiu ties vienu, kuris tebėra gyvas, tebedirba ir tebegyvuoja Lietuvos reikalais ir kuris netrukus, gruodžio 29 d. 1954, sulaukia gražaus amželio - 75 metų!

Tai Bronius K. Balutis. Jau čiu, kad nedaug, o gal ir visai nesulaukčiau opozicijos, jei pasakyčiau, kad tas vyras turbūt yra pats ryškiausias ir braudžiausias «Amerikos Lietuvos» produktas, kuris buvo čia išnokintas ir vėliau atgal

padovanotas Lietuvai, jo ir mūsų ar mūsų tėvų tėvynei.

Tai buvo seni laikai. Atsimena tuos laikus geriau tik mūsų veteranai - Jokubynas, Ambrozevičius, Ambraziejus, Tareila ir keli kiti panašūs šimtamečiai ažuolai.

Jaunas, gražus ir mielas vaikas atvyko iš Dzukijos - Bronius Balutis - Balevičius. Gyvas verpetukas ir vis daugiau išsiubuojantį Amerikos lietuvių veiklos ežerą. Netrukus - jis studentas Valparaiso universitete, Tėvybės Mylėtoju Drangijos tikrasis įžiebėjas, vėliau redaktorius Chicago «Lietuvoje», dar vėliau, kaip išmokslintas anglosaksų teisės žinovas, talkininkas Lietuvos diplomatinėms byloms, Lietuvos Respublikos diplomatas, vadovaujantis asmuo Lietuvos užsienio reikalų ministėrijoje, Lietuvos atstovas Amerikai, Anglijai iki dabar...

* * *

Ne mano amatas rašyti nusipelnusių vyrų biografijas (nors skaityti jas mėgstu, o kaikada pridurti skatiku joms išleisti). Ką čia, be to, prime nu, tai ne naujiena tą žino visi veiklesnieji Amerikos lietuviai, kaip ir naujieji ateiviai.

Artinantis to mūsų bran-gaus sukaktuvėms, kurias, tikiuosi, plačiai ir širdingai paminės visi Amerikos ir viso pasaulio lietuviai, be pažiūrų skirtumo, nes jis yra visų mūsų lietuvių mielas bičiulis, ypatingai Amerikos lietuvių, tikras brolis ir kaip sakiau, mūsų Amerikos lietuvių gražiausias «produktas», - atsiprašau, mūsų pačių gražiau šių svajonių gėlių bukietas tėvynei Lietuvai, aš norečiau tik vieną dalykėlį atskirai pridėti.

Mėgstu ir myliu dabar naujai pas mus atvykusį Lietuvos jaunimą, bet visgi labiau šiai myliu tuos, kurie veržiasi į pažangą, į mokslą, ruošiasi būti kuo naudingiausiais savo tautai, studentus...

Daug, daug kartų dabar daugiau lietuvių studentų Amerikos universitetuose, nei anais Valparaiso laikais. Gal dešimtį, o gal ir dvidešimtį kartų. Turėdamas omyneje savo seną draugą Londone, aš

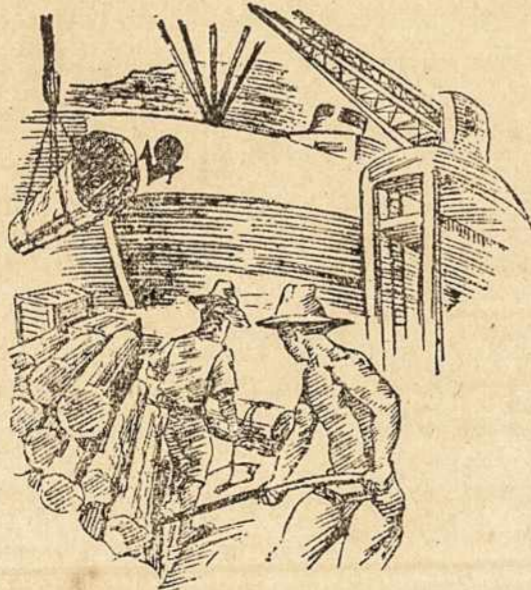
(pabaiga 4 pusl.)

Ar jau isigijai rasytojos K. Pazėraitės idomų romana «Nusidėjėlė» ir jos noveliu rinkini «Didvyriu Zemė»? Jei ne - nieko nelaukdamas kreipkis į Mūsų Lietuvos» redakciją

Geriausias būdas sutaupyti šiais nepastoviais laikais yra dėti pinigą į nejudamą nuosavybę. Ilgai sau galvos nesukdamas įsigyk PIGIA KAINA, vos Cr\$ 20,00 už metrą žemės, ILGAM ISSIMOKĖJIMUI, dešimt procentų įmokant užperkant, patogioj ir gražioj vietoj,

JARDIM DAS LAVRAS,

buvusioj fazendoj Lavras, vos už 9 kilometrų nuo Ribeirão Pires, prie Ouro Fino, arba už 16 nuo Suzano miesto. Sklypai įvairaus didumo, žemė tinkama daržininkystei — chacara. Kreiptis vietoj pas savininką Balį Paberžį, arba Vila Zelinoj pas Vitą Tijūnėlį. Iš miesto eina autobusai Ouro Fino pro pat minėtą nuosavybę.

Madeiras do Brasil

PERES & PRANAS LTDA.

Importação — Exportação

Raštinė: Av. Churchill, 94 - 11.º and. - sala 1110

Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265

Em Minas Gerais:

Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71

Joher Peres de Resende - São Pedro dos Ferros

Amadeu Cesar Machado - Nanaque, Minas

PARODOS DIŽURUOTŲJU DĖMESIUI.

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

— Šis «M. L.» numeris del techniškų kliudčių išeina tik 4 psl...

— Ši sekmdienį, 12 d. gruodžio m. 15 val. Vyčiai Mokoje, šaukia svarbų narių ir prijaučiančių susirinkimą.

— Seselių pranciškiučių mokyklų mokslo metų užbaigimo programa bus ši sekmdienį. Pradžia 14 val. punktualiai.

— Liet. S-ga Br. gruodžio m. 25 d. savo patalpose Mokoje ruošia vakarą su vaididimu.

— Naujų Metų sutikimą ruošia L. K. Bendruomenės choras Vila Zelinoje, gimnazijos salėje. Pakvietimus reikia iš šio stotį įsigyti.

— Gruodžio mėn. 20 d. L. K. Bendruomenės choras dalyvaus televizijos, canal 3, programoje apie 21: 30 val...

— Gruodžio mėn. 5 d. «M. L.» redakcija aplankė gyvenantis Paranoje, Jataisinho, tautietis M. Glebus, kartu su jauniausia dukrele ir sūneliu. Atvyko užsisakyti «M. L.», kurią pirmą kartą pamatė pas savo pažįstamus ir jam patiko, M. Glebus yra stiprus ir pavyzdingas ūkininkas, kilęs nuo Varėnos. Turi 25 alkierius žemės, 14 tūkstančių kavos medžių, augina gyvulių bei kitomis ūkio šakomis. Šiais metais kavos derlius bus geras. Ukis tvarkomas pavyzdingai. Nusipirko dinamą elektros gamybai, į pastatus vanduo įvestas. Ukininko gyvenimu

yra patenkintas. Ilgisi lietuviškos knygos ir laikraščio. Svečiui iš taip toli «M. L.» redaktorius davė parsivežti kelias lietuviškas knygas ir lietuviškų laikraščių.

Svečias S. Paulyje norėjo susitikti buvusį «Žinių» redaktorių Simą Bakšį ir paprašyti, kad jis išpirtų Cr. 8000.00 vekselius. M. S. Bakšys pinigų pasiskolino prieš keleta metų.

DĖKOJA

Tariame nuoširdų padėkos žodį p. E. Polišeitienei ir p. J. Postatni už reikšmingą paramą mūsų vakarui produktais, L. K. Bendruomenės chorui už veltui paskolinimą, be mokesčio, staliukų.

Visiems lietuviškais ačiū. Liet. S gos Braziliijoje Valdyba

MIRĖ ANTANINA POCIENĖ

Gruodžio mėn. 8 d. atsiskyrė su šiuo pasauliu Antanina Pocienė, 71 m. amžiaus, kilusi iš Kelmės. Velionė su šeima Brazilijon atvyko 1927 m. Paskutinius vienuolika mėnesių sirgo pas dukterį ir ženimą, Oną ir Motiejų Tamaliūnus. Nuliūdime paliko vyrą Vladą, dukteris: Oną Tamaliūniene, Aneį Vasiliauskiene, Antaniną Lauksiene, sūnus: Vladą ir Romą, žentus, marėias, anūkus.

Palaidota Quarta Parada kapuose nupirktaj žemėj, kur bus pastatyta kaplyčia ir kur bus laidojami kiti šeimos nariai. Laidojimu rūpinosi žentas M. Tamaliūnas. Diena iš

Tolimesnis dižuruotųjų Parodoj šiaip suskirstomas

Gruodžio mėn. 11 d.: nuo 14 val. iki 18 val. Genovaitė Meidunaitė ir S. Teresevičienė, o nuo 18 val. iki 23 val. Algirdas Buitvydas

Gruodžio mėn. 12 d.: nuo 12 val. iki 18 val. Audra Antanaitytė ir A. Buitvidaitė, o nuo 18 val. iki 23 val. Stasys Kubiliūnas

Gruodžio 14 d.: nuo 14,30 val. iki 19 val. Ona Žibienė, o nuo 19 val. iki 23 val. José Matelionis

Gruodžio 15 d.: nuo 14,30 val. iki 19 val. Ceslava Boguslauskienė, o nuo 19 val. iki 23 val. Mario Dantas

Gruodžio mėn. 16 d.: nuo 14,30 val. iki 19 val. E. Kubiliūniene ir Br. Kazlauskienė, o nuo 19 val. iki 23 val. Vacys Putvinskas

Gruodžio mėn. 17 d.: nuo 14,30 val. iki 19 val. Anele Dutkienė, o nuo 19 val. iki 23 val. Antanas Tamašauskas

Gruodžio mėn. 18 d.: nuo 14,30 val. iki 19 val. D. Zaukaitė ir V. Skurkevičienė, o nuo 19 val. iki 23 val. Alfonsas Žibas

Konsulas A. Polišeitis
Lietuvos Parodos K-to Pirmininkas

dienos pirmųjų ateivių eilės retėja.

MIŠIOS UŽ A.A. VYTAUTĄ ANIULĮ

Praneša giminėms ir pažįstamiems, kad gruodžio 13 d. 8 val. ryto Vila Zelinos bažnyčioje bus laikoma trisdešimt dienos mišios už mano A.A. vyro Vytauto Aniulių vėlę. E. Aniulienė

DĖKOJA IR KVIEČIA

Tamaliūnų ir Pocių šeimos dėkoja visiems dalyvavusiems A.A. Antaninos Pocienės, mylimos motinos, uošvės laidojimo ir pareiskusiems liudiesio valandėje užuojautos. Taip pat kviečia visus į septintos dienos mišias-egzekviją, kurios bus atlaikytos Vila Zelinoje 14 d. gruodžio, ateinantį antradienį, 8 val. Dėkoja ir kviečia Tamaliūnų ir Pocių šeimos.

— Gruodžio mėn. 10 d. ryte, ligoninėje mirė Juozas Pumputis, gyv. Vila Zelina, rua Pedro Godoy. Bus laidojamas 11 d. gruodžio 9 val. Iš V. Zelinos bažnyčios lydės į V. Formoza kapus.

«ŽINIUS» KIRTO «ŽINIUS» STEIGĖJUI.

Prieš kiek laiko Mokoje buvo vakaras parodos naudai. Kadangi buvo tikėtasi daug žmonių, automobiliai nebuvo leidžiami kieman. Gerokai vėliau vakarą atvyko, anot «Žinių» «Rancho Grande». Vakaro vyriausio šeimininko konsulo p. Al. Polišeičio paprašė leisti pastatyti kieme auto mobilį. Kadangi žmonių buvo nedaug, leido įvažiuoti kieman. «Žinių» Šoferis apie tai

išpylė «Žinios» kuo «Rancho» rosnis ir ką lietuvybei yra nusipelnęs, kad jam teikiamos privilegijos. Kalbant apie nuopelnus, tai Rancho Grande nuopelnai «Žinios» tikrai dideli yra, nu-pirko raides; be kurių vargu būtų pasirodžiusios «Žinios» ir su kuriomis dabar patį žinių buvusį stipriausią ramstį be pagrindo puola.

Kai del kitų nuopelnų lietuvybei tiek galima pasakyti, kad jei visi taip remtų kaip «Rancho Grande», tai lietuviškos knygos, laikraščių reikala būtų daug geresnėje padėtyje. Nė vienam kultūriniam ar labdariniam reikalui neuždarė savo durų, neparėmęs didesnės ar mažesnės aukos. Iš koki priekabių, prie buvusio stipriausio rėmėjo yra neko rektiška.

Pagaliau lietuviškai visuomenei, ypač neturintiems savo automobilį, visiškai neįdomūs šitokios rūšies pasikalbėjimai per spaudą. Labai lengvai tą klausimą «Žinių» Šoferis galejo išsiaiškinti be prie stiklo alaus, kadangi visą vakarą praleido kartu su vakaro vyriausiu šeimininku.

— Praėjusiame «M. L.» numeryje rašant apie kuriančius naujus šeimos židinius, įsibrovė klaida. Būtent, ne Antanas, bet Albertas Maniūšis ruošiasi vesti Maria Leide Rodrigues.

(Pabaiga iš 3 pusių)

vaizduojusi anuos Valparaiso laikus, bet tuoj persikeliu į darbatį ir matau šimtus naujų lietuvių studentų... Ka nerečiau pasakyti?

O gi tik tiek: jei iš jūsų, jaunieji berniukai ir mergytės, išaugs dabar bent dešimts tokių dvasinių Bulučių, kurių džiūkišku ažuoliuku išaugo mūsų jubilatas, jūs atmokėsitė gimtines skolas savo tėvynei. Jūs suteiksitė Jai paramą, brangesnę už dolerius ir kenuotą maistą... Pasistatykite sau tokį uždavinį. Nes jums tikrai dar ateis laikas jį išspręsti.

MIELI LIETUVIAI!

Artinantis mądomosi sezoni ir esant laisvų kambarių kviečiame visus atvykstančius i Santos poilsiu apsisistiti pas Steponaičius. Galima gauti kambarį su maistu ir be maisto. Privažiavimas automobiliu labai patogus, gatvė naujai išgrįsta. Adresas: Rua Godofredo Fraga, 173 — José Menino

PIGIAI ir geromis sąlygomis yra proga nusipirkti valgomam kambariui baldus (sala de Jantar). Kreipkis Rua Venda Nova, 89.

REIKIA ŠALDYTUVO? Jį pirkis pigiai, (Geladeira Comercial) 2,5 aukščio ant 200 pločio su 4 durim, tinka Barui, Restoranui ar pensionui. Smulkesnių informacijų vietoje. Av. Zelina, 722.

REIKIA baldų pigiai ir geromis sąlygomis yra proga nusipirkti valgomam kambariui baldus (sala de Jantar). Kreipkis: į Jona Vigelį, Av. Zelina, 709

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ; 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

S. m. gruodžio mėn. 12 d., 14 val. Moko Carlos Gemes lietuvių pradžios mokyklos patalpose, šaukiamas antras visuotinis «Vyčio» narių, jaunimo ir kitų s-gai prijaučiančių SUSIRINKIMAS - VAJUS. Moko ir kitų apylinkių jaunimas ir prijaučiantieji kviečiami šiame susirinkime skaitlingai dalyvauti. Tėvai prašomi savo dėkras ir sūnus paraginti prie kilnaus Vyčio kultūrinio veikimo prisidėti.

CLINICA DE CRIANÇAS

Dr. Carlos Chusid

Médico do Hospital das Clinicas

AVENIDA ZELINA, 946 — Consultas das 14 as 18 horas

CHAMADOS Noturnos - Rua da Mooca, 1882 - Ap. 1 Fone 9-9909

IRMŲS BAUZYŠ

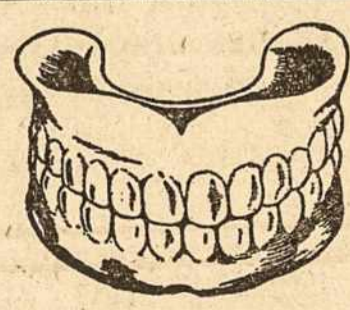
Registrado no C. R. C. sob e n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contrat. na Junta Comercial
Dis'rat. na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balancos
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Dentistas

Clínica Dentária Popular

«São Judas Tadeu»

DIRETOR: Dr. Augusto Ribeiro Leite

Praça São José, 8 - salas 3 e 5

Vila Zelina

Dentaduras — Pontes — Extrações — Obturações
DIURNA E NOTURNA